

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Marii Mercatoris S. Augustino Æqualis Opera Quaecumque Extant

[Complectens Ea Quæ Ad Hæresim Nestorianam Spectant]

Marius <Mercator>

Parisiis, 1673

II. Synodus, Quae Prima Alexandrina, Sub Sancto Cyrillo Praesule, eodem
anno, iisdemque coss. autumnii tempore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14215

A quo missæ. Incertum quis chartas misisset ad sedem apostolicam: ipsi forte, potissimum, aut sedis apostolicae, aut Alexandrinæ Ecclesiæ, vel alius aliquis studio fidei succensus. Quid si Marius ipse Mercator Constantinopoli certe tunc temporis versabatur; tunc negotium Nestorio, Pelagianorum fautori, qua ratione posset, exhibebat; tunc Nestorii sermones amabat Latinos facere, ut suæ gentis hominibus heretici impietas innotesceret.

Missa sunt chartæ in Latinum sermonem versatæ, alioqui non statim de ipsis iudicatum esset, ut postea non est, de aliis aliis per Antiochum virum illustrem, Nestorii amicum; propterea quod, ut caularum Celestinus, ex peccatum fuit, donec sermo in Latinum vertetur.

Ut res se habeat, certe potest non immerito dici hæc prima Ecclesiæ de Nestorio victoria; si quidem in ista synodo primum damnatus est, non quidem nominatim, quoniam certum non erat, aut saltem non perinde ac legitimi iudicii forma postulat, quem auctorem chartæ haberent; sed generatim in suis dogmatibus, quæ ut offensionem pepererant, eamque vehementem, ita vniuersi Patrum consensu damnata sunt.

Scriptum inde est Cyrillo Alexandrinæ Ecclesiæ Episcopo; sed non eo tantum sine, ut de auctore chartarum certi aliquid doceret; qui enim lateat auctor in tantis Ecclesiæ motibus? Neque etiam, quod suspiciosus aliquis cogitaret, ut sciretur, an non ipse quoque Nestorio consentiret; si quidem integer famæ, omnique erroris purus habebatur. Sed ut primæ post Romanam sedis antistes iam inde excitaretur ad suas tempore partes agendas, quanquam ad tuendam fidem per se satis vigilanter, imo ad invidiam nimæ diligentæ, incumberebat.

Perierunt synodice literæ, sive quæ a Celestino, sive quæ ab Episcopis, Cyrillo scriptæ, si tamen geminae fuerint, & non potius vna, pro more sedis apostolicæ, & majorum forte sedium, quarum præfules ut plurimum suum nomen inscribebant synodicis quoties ex provinciali concilio darent: ex provinciali dico, secus enim accidebat, sive cum ex vniuersali totius suæ diocesis scribebant, sive quo-

ties plures aderant: majorum Ecclesiarum antistites.

Hic curiosus aliquis interrogaverit, cur Alexandrino potius Cyrillo, qui procul Constantinopoli aberat, quam Antiocheno Joanni, qui vicinior literæ sine Roma missæ, Facilis arque expedita responsio est. Primo, suspectus videtur Joannes, ut qui ejusdem cum Nestorio, & Ecclesiæ Antiochenæ presbyter, & magistri Theodori discipulus fuisset. Deinde Joannis industria, navitasque in rebus agendis perfecta non erat, quippe qui alterum vix annum in episcopatu ageret. Postea sedes Antiochena tertia tantum erat post Romanam: Constantiopolitana jam inde a pluribus annis concesserat: quod tamen Romani Pontificis approbare recularunt. Major autem sedes a minore iudicari non solebat. At contra Cyrillus, sive suo privato, sive publico suæ sedis studio, Nestorio favore credi non potuit, & ipsius solertiam animique strenuum tot septemdecim episcopatus anni, iique difficiles ac negotiosi, probaverant.

Ut hæc duæ causæ minus valerent, certe Alexandrinæ sedis, ut res ipsa erat majorum sedium prima post Romanam, & velut prima a Romanis Pontificibus, Constantinopolitano concilio hac in parte adversantibus, habebatur, ita veteri more de tribus aliis iudicandi jus erat; eoque jure vtebatur, quoties sedis apostolicæ non placeret iudicium sibi retinere. Unde factum, ut si quando causa hujusmodi esset exorta, Alexandrinus Episcopus a Romano partes suas agere juberetur, geminaque potestate instructus, quippe ex Ecclesiæ instituto primus sub summo Pontifice iudex, negotium perficeret.

Atque hæc ratio explicandæ potestatis, qua polerent Alexandrini Præsules, eo probabilior videtur, quod pugnantibus super ea re auctorum sententias in concordiam revocat: servat enim iura utriusque sedis, apostolicæ & Alexandrinæ; nec confugit ad Cyrilli admirabilem quandam delegationem, cujus signum exierit Phrygius seu pallium, mitraque ex urbe missa, quæ vix Nicephorus Theodorique Balsamon viris non incredibiliter credulis persuaserint.

II. SYNODUS, QUÆ PRIMA ALEXANDRINA, SUB SANCTO CYRILLO PRÆSULE, eodem anno, iisdemque cons. autumnii tempore.

Occasio synodi.

LITERÆ summi Pontificis, & si quæ aliæ a synodo Romana date, Alexandrinam venerunt, ineunte autumno. His acceptis Cyrillus primam epistolam misit Nestorio per Lamponem presbyterum & monachum, qui cum a Nestorio responsum retulisset, ejus breviteratam supplevit alia mox confecta epistola, ingentes, ut loquitur Nicephorus, heresis eructans fluitus. Cyrillus epistolam dedit antirheticam mense Mechir, secundum Ægyptios, id est, ipso sine Januarii, vel Februarii initio. Quæ fuisse Ambas ego Cyrilli epistolas, sive quam Lamponi ferendam dedit, sive qua Nestorio respondit, opi-

nor scriptas ex synodo, non illa quidem vniuersali, id est, totius diocesis Ægypti, sed particulari Alexandrina, seu primæ solius provinciæ; non tamen utramque datam ex eadem, sed ex sua singulas reot. Quare video mihi duas, ante vniuersalem Ægyptiacam, provinciales synodos advertisse, quam sive conjecturam, sive sententiam argumentis non improbabilibus confirmo.

Quo tempore vitasque literas scripsit Cyrillus, (scriptis vero primas autumno, alteras ante quadragesimam) eodem habebat synodum ordinariam, id est, quam Nicænus canon quotannis habendam præcipit: neque enim, ut erat disciplina ecclesiasticæ in paucis observans, neglectissee cre-

Quo tempore primam Nestorio Cyrillus epistolam scripsit, habebat synodum ordinariam.

